

Nr 180.

Ankom till riksdagens kansli den 26 maj 1930 kl. 1.30 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om rätt för tyghantverkaren O. E. Gunnarsson att för placering i löneklass tillgodoräkna sig viss tjänstetid.

(1:a avd.)

Uti en inom andra kammaren av herr *R. Selberg* väckt motion (nr 318) har hemställts, att riksdagen måte medgiva, att tyghantverkaren Oskar Emanuel Gunnarsson må för bestämmande av löneklass för honom få i egenskap av tyghantverkare tillgodoräkna sig såsom tjänstetid den tid, varunder han före sin nuvarande anställning såsom hantverksbeställningsman eller tygarbetare förrättat tjänst såsom verkstadsföreståndare vid A. 6:s tyganstalt.

Motionären har till stöd för sin framställning anfört i huvudsak följande.

Tyghantverkaren vid artilleriets fabriker och tyganstalter Oskar Emanuel Gunnarsson i Boden, som den 1 december 1906 anställdes vid A. 6:s tygverkstäder såsom hantverksbeställningsman och under tiden 4 januari 1910—30 september 1921 tjänstgjort som verkstadsförman vid nämnda verkstäder samt sedan den 1 oktober 1921 och allt fortfarande är placerad vid Bodens tygstation som verkstadsföreståndare i snickeriverkstaden, syntes enligt avlöningsreglementet för officerare och underofficerare samt civilmilitära beställningshavare på aktiv stat m. fl. vid armén och marinen, § 7 punkt 2 (svensk författningssamling 1921, nr 388), vara berättigad till högre löneklass än den, där han blivit placerad. När vederbörande tygmästare i Boden i början av år 1922, då nyssnämnda avlöningsreglemente trädde i tillämpning, icke utanordnade Gunnarssons avlöning enligt löneplan C. 3 löneklass 10, såsom Gunnarsson ansåg sig vara berättigad till, utan endast efter samma löneplan klass 6, anfördes besvär hos Kungl. Maj:t, vilka besvär dock icke ledde till något resultat. Tygmästarens åtgärd syntes emellertid icke stå i överensstämmelse med § 7 punkt 2 uti gällande avlöningsreglemente och Gunnarsson hade sålunda icke erfarit full rättvisa.

Utskottet vill erinra om att ett med det förevarande i viss mån likartat ärende varit föremål för prövning av 1928 års riksdag. Riksdagen medgav nämligen då i anledning av väckta motioner, att tyghantverka-

ren vid fortifikationen P. Söderberg finge från och med den 1 juli 1928 uppflyttas i 10:de löneklassen av 3:dje lönegraden å löneplanen för civilmilitär personal vid försvarsväsendet. Riksdagen fann nämligen med hänsyn till Söderbergs väl vitsordade tjänstgöring och det krävande arbete, som av honom utförts, billighetsskäl tala för att något förmånligare löneställning än vad han författningsenligt kunde erhålla bereddes honom.

Enligt utskottets mening tala i huvudsak enahanda skäl, som föranlett riksdagen att för Söderbergs del lämna ovannämnda medgivande, för att även Gunnarsson beredes en något förmånligare placering i löneklass än vad som tillerkänts honom av vederbörande myndigheter. Utskottet får i anledning härav föreslå, att Gunnarsson från och med den 1 juli 1930 uppflyttas i 10:de eller högsta löneklassen av 3:dje lönegraden å löneplanen för civilmilitär personal.

Utskottet hemställer alltså,

att riksdagen må i anledning av herr Selbergs förevarande motion (II:318) medgiva, att tyghantverkaren O. E. Gunnarsson må från och med den 1 juli 1930 uppflyttas i 10:de löneklassen av 3:dje lönegraden å löneplanen för civilmilitär personal vid försvarsväsendet.

Stockholm den 26 maj 1930.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: Se under utlåtande nr 178.
